

ARCHEOLOGICKÝ ÚSTAV AKADEMIE VĚD ČESKÉ REPUBLIKY
V BRNĚ

PŘEHLED VÝZKUMŮ
41 (1999)

ISSN 1211-7250
ISBN 80-86023-23-0

BRNO 2000

9990385

150, —

PŘEHLED VÝZKUMŮ 41 (1999)

Vydává: Archeologický ústav AV ČR Brno
Královopolská 147, 612 00 Brno
E-mail: infor@iabrno.cz

Odpovědný redaktor: PhDr. Jaroslav Tejral, DrSc.

Redakce a příprava pro tisk: Mgr. Balázs Komoróczy, Ing. Petr Škrdla, Ph.D.,
PhDr. Lubomír Šebela, CSc., RNDr. Vladimír Hašek, DrSc.,
Mgr. Richard Zatloukal, Miroslav Lukáš, Alice Del Maschio,
Dana Gregorová

Na titulním listě: Orlovice, okr. Vyškov. Letecký dokumentační snímek
zaniklého hradu.

Tisk: BEKROS

Náklad: 350 ks

© 2000 by the Authors.

All rights reserved.

AÚ AV ČR Brno, Královopolská 147, 612 00

OLOMOUC (k. ú. Povel, okr. Olomouc)

„Zahrady“. Mladší doba bronzová - KLPP. Sídliště. Záchraný výzkum.

V první polovině měsíce dubna 1999 byl proveden pracovníky AC VMO záchraný archeologický výzkum při výstavbě kanalizační stoky. Výkop prořezal pole v okrajové čtvrti Olomouce, mezi ulicemi Schweitzerova a Brněnská, souběžně s ulicí Hraniční. V horní části svahu, blíže k ulici Brněnská, byly narušeny dva objekty datované do mladší doby bronzové. Třetí objekt, zařazený pro absenci keramického materiálu pouze rámcově do pravěku, byl objeven při skrývce ornice, která byla provedena v předstihu, před zahloubením vlastního výkopu. Dva objekty pravidelného kruhového půdorysu a trapézovitého průřezu plnily nejspíše funkci zásobních jam. Jejich hloubka se pohybovala od 1 do 1,5 metru.

Filip Šrámek, Petr Vitula, AC VMO

Resumé:

Olomouc (Kataster Povel, Bez. Olomouc) „Zahrady“. Jüngere Bronzezeit, Lausitzer Urnenfelderkultur. Siedlung. Rettungsgrabung.

PŘEROV (okr. Přerov)

Horní náměstí č. p. 26. Věteřovská kultura. Sídliště. Záchraný výzkum.

Jižní strana stavby z 12./počátku 13. století (viz kapitola Středověk a novověk) překryla zbytky objektu věteřovské kultury, zahloubeného do skalnatého povrchu.

Jiří Kohoutek, ÚAPP Brno

Resumé:

Přerov (Bez. Přerov). Horní náměstí Nr. 26. Věteřov Kultur. Siedlung. Rettungsgrabung.

SOBOTOVICE (okr. Brno-venkov)

Za pastviskem, Hrušovanská. Starší doba bronzová (věteřovská skupina). Sídlištní jámy. Záchraný výzkum.

Při sledování několikahektarových skrývek v místní šterkovně bylo zjištěno, že šterkopisčité podloží je v horních partiích členěno depresiemi o ploše několika desítek až stovek čtverečních metrů a hloubce tří až čtyř metrů, vyplněnými žlutou prachovou hlinou. V jednom z těchto sprašových "ostrůvků" byly zjištěny dvě sídlištní jámy obsahující zlomky keramiky věteřovské skupiny. Místo nálezů je na ZM ČR 1:10 000 24-34-24 určeno bodem vzdáleným 136 mm od Z a 304 mm od J s.č.

Martin Geisler, ÚAPP Brno

Pramen:

NZ ÚAPP Brno č.j. 222/99.

Resumé:

Sobotovice (Bez. Brno-venkov). Ältere Bronzezeit (Věteřov-Gruppe). Siedlungsgruben. Rettungsgrabung.

TŘEBČÍN (okr. Olomouc)

„Teletník“. Lužická fáze kultury lužických popelnicových polí. Žárový hrob (?). Starší náhodný nález.

V průběhu roku 1999 se autorovi podařilo získat archeologické nálezy, které pocházejí z objektu náhodně zachyceného mezi lety 1960-1964 při výstavbě nového teletníku JZD v Třebčíně. Areál zemědělského družstva se nachází JZ od středu obce, na mírném svahu sklánějícím se JV směrem k nivě Deštné; vlastní místo nálezů (Z část budovy teletníku) se rozkládá v nadmořské výšce okolo 239 m a je určeno na ZM 1:10.000, listu 24-22-22 bodem o souřadnicích 334 mm od Z s. č. a 125 mm od J s. č.

Zachovaná část inventáře, jež byla zachráněna Jaroslavem Kopeckým a uložena do dnešní doby v soukromém vlastnictví, se skládá ze dvou keramických nádob ve fragmentárním stavu a jednoho kamenného artefaktu.

Popis nálezů:

1. Přibližně polovina teriny se šikmo přesekávaným lomem maximální výdutě, od něhož jdou přes celý spodek prstové žlábký, zatímco hrdlo i plece jsou hlazené. Vnější povrch nádoby je hnědý až šedoohnědý; vnitřní má šedočernou barvu. Keramická hmota obsahuje příměs drobnozrného až středozrného anorganického ostřiva. Výška 28,3 cm, prům. okraje 34 cm, prům. max. výdutě 42 cm, prům. dna 16,5 cm (obr. 1:3).
2. Spodní část dvouuchého květináče s povrchem zdrsňeným prstováním. Nádoba je vypálena do šedoohnědé barvy. Keramická hmota obsahuje příměs drobnozrného až středozrného anorganického ostřiva. Max. výška 12,6 cm, prům. max. výdutě 13,8 cm, prům. dna 7 cm (obr. 1:2).
3. Kámen hruškovitého tvaru (brousek?) s lokální fasetací (především sedlovitě prohnutého boku) a se stopami po otloukání/drcení v terminální části. Jedná se o přeražený valoun zelenošedého glaukonitického pískovce třetihorního stáří, který pochází pravděpodobně z karpatského flyšového pásma, respektive z koryta řeky Bečvy nebo Moravy jižně od soutoku s Bečvou